

4de zondag advent jaar B

Lc. 1,26-38

Op deze vierde zondag van de Advent staat Maria centraal. Want zij staat op het punt om de moeder te worden van een kind dat de wereldgeschiedenis zal veranderen. Alleen al om die reden is zij al bijna 2000 jaar lang een grote bron van inspiratie, een bron van troost, van bemoediging, een bron van vreugde. Ontelbaar is het aantal keren dat ze in de kunst is afgebeeld, overigens altijd samen met Jezus naar wie ze altijd verwijst. Dat mag niet vergeten worden.

Maria is het lichtend voorbeeld van iemand die tot het uiterste trouw is gebleven aan Jezus, vanaf de aankondiging die we vandaag horen, tot en met het kruis en het graf. Wie was dit joodse meisje, van wie we zuiver historisch eigenlijk nauwelijks iets weten?

Het enige wat we van haar kunnen weten, hebben we uit de evangeliieverhalen, en deze waren en zijn bedoeld om uitdrukking te geven aan het geloof in Jezus als de verwachte Messias. Met dit in ons achterhoofd kunnen we het evangelie van vandaag eens nader bekijken.

Maria krijgt bezoek van de engel Gabriël, dat betekent: “Kracht van God”. Maria krijgt niet zomaar bezoek van iemand, nee, ze ontvangt de kracht van God zelf. Een kracht die we allemaal wel eens nodig hebben als we het moeilijk hebben of voor moeilijke beslissingen staan.

Het kind dat aan Maria wordt aangekondigd, moet ze Jezus noemen. Dat betekent: “God redt”. Maria zal dus de moeder worden van de mens die gekomen is om de mensheid te redden, te bevrijden van alles wat ze gevangen houdt, van oorlog, van hebzucht, van machtswellust en ga zo maar door. Dáárom wordt ze de begenadigde genoemd. Dáárom hoeft ze nergens bang voor te zijn. Wat haar ten deel valt is immers een bron van grote vreugde, niet alleen voor haarzelf, maar voor alle mensen.

Wanneer Maria dan antwoordt dat ze niet weet hoe dat zal gebeuren, omdat ze met geen man gemeenschap heeft gehad, wordt hier een beeld opgeroepen dat heel veel in de bijbel voorkomt: dat van een vrouw die eigenlijk geen kinderen meer kan krijgen, of zoals hier: nóg geen kinderen kan krijgen, en het dan toch krijgt. Met dit beeld wil worden uitgedrukt dat God aan het werk is. Dat het kind dat geboren gaat worden, van God komt.

Maar geldt dat niet voor al onze kinderen? Zoals ook voor ons allen geldt dat de Heilige Geest ons overschaduwet, op ons neerdaalt. Ons kracht en vertrouwen geeft om te doen wat onze bestemming is. Zo wordt Maria met de H. Geest overschaduwed opdat zij de kracht ontvangt om haar bestemming te kunnen

dragen: het baren van een wel héél bijzonder kind, het samen met Jozef opvoeden van het kind, wat niet altijd makkelijk zal zijn geweest, én uiteindelijk het loslaten van dat kind aan het kruis. Omdat het kind niet alleen van haar is, maar uiteindelijk van ons allemaal. Maria heeft dit begrepen en ze bevestigt dat door te zeggen: “Mij geschiede naar uw Woord”. Dit is geen verkeerd soort onderdanigheid, nee: het is eerder een uiting van zelfbewustheid: weten waar je voor staat en wat je te doen staat. Maria moet een sterke vrouw zijn geweest.

Een eindje verder in het evangelie zal ze zelfs juichen, in het beroemde Magnificat, de grote lofprijzing van de Heer door Maria. Want wat haar is geschied, is een grote vreugde voor de mensheid. En ondanks het lijden, wat onlosmakelijk deel van uitmaakt van het leven, een blijvende vreugde. Nu, later en tot aan het einde van de tijd.

Jan van de Laar, pastor